

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 „ „
Negyedévre	2 „ 50 „
Egy órára	1 „ —
Egyes szám ára 4 kr.	

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Negy hasábos petit sorbet 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzörri hirdetések alkú szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatásért 30 kr.

Fiume külön-állása.

Debreczen, okt. 29.

(R. A.) Magyarország áll-tólag harmadik faktora a mi Fiuménk, melynek népe idehuz felénk, az aranykalászos ró-naság felé. A nyelve idegen, de a szíve, úgy szeretjük hinni, hogy magyar.

Büsz én szoktunk beszélni az Ad-ria gyöngyéről, a magyar tengerpartról, mely két évtized alatt erős versenytársa lett Triesztnak. Az is igaz, hogy sok pénzébe került ez ennek az elsanyargatott országnak.

No de nem sajnáljuk azokat a ten-gerbe őlt milliokat, mert van reménysé-günk arra, hogy valamikor talán hasznát is fogjuk látni aldozat-készségünknek.

A kormányok 1871. óta, mikor az országgyűlés megszavazta a fiumei ki-kötő építésére szánt tizenhárom millió százhuszezer frtnyi óriási ö-szeget, egye-bet sem te tek, mint hogy évről-évre megszavaztaták az országgyűléssel a Fiuménak szánt milliokat, s mi pedig fizettük az adót érte.

Nincsen városa hazánknak, mely annyira dédelgetett kedvence volna a kormánynak, mint éppen Fiume, mely-nek gazdasági jólétéről engedmények, kiváltságok és tetemes államsegély adá-sával gondoskodott a kormány.

Közjogi helyzetéről azonban meg-feledkeztek.

Mindenesetre Deák Ferencz hibája ez, mert a kiegyezésben, melyben Fiume, mint »*corpus separatum*«, lett visszakapcsol-va, nem gondoskodott kellőleg közjogi hely-zetéről, pedig lett volna alkalma rá.

A mit Deák nem tett meg, azt nem tették meg utódai sem. Feledékenységből, roszakaratból történt-e ez? azt bajos volna megmondani.

Annyit azonban tudunk, hogy az eddigi kormányok kivétel nélkül töké-letesnek tartották a kiegyezést, vagy pe-dig, ha találtak is hibát benne, mi re-vízióra szorult volna, nem merték boly-gatni a közösüges világ eme darázs-félszékét.

Megelégedtek azzal, hogy Fiume az országgyűlésre felküldte rendesen a ma-ga mamelukját, s ezzel eleget is tett kötelességének a kormány véleménye szerint.

Óriási áldozatokat hoztunk érte, s mégis azt látjuk, hogy politikailag, köz-jogilag egy szemernyivel sem hoztuk kö-zelebb az anyaországhoz.

Pedig Fiuménak eme bizonytalan helyzete nagyon veszedelmes reánk néz-ve, mert helyzete nem lévén preciziziroz-va nemcsak bonyodalmaknak és félre-

értéknek, hanem komoly, közjogi sé-relmeknek nyújt alapot.

Fiume politikai élete most még olyan, mint a kikötője, melyben mindent meg-találhatni, csak azt az egyet nem, mi külön állásának, vagy hozzáuk való tar-tozóságának igazi jellegét kidomborítaná.

Kikötőjének zürzavarát politikai éle-tében is meglátjuk. Vannak politikai párt-jai, melyek még nem tudnak kibontakoz-ni a sötétségből, nem tudják megtalálni az irányt, melyben haladni akarnának, melyet azonban csak sejtének.

A mi országgyűlési pártjainknak ott vannak ugyan hívei, de csak kevés számmal. A legtöbben, bár szinleg kor-mánypártiak, titokban más hurokat pen-genek.

A horvát párt minden áron Horvát-országához szeretné csatolni s hogy van-nak reményei is, az kétségtelen, mert nemcsak a Starcevic-féle jogpárt, ha-nem a nemzeti párt is rokonszenvez velők.

Azt mondják, hogy a föld horvát, s erőszakosan szakították ki az anya-országból! A tartománygyűlés, még a ma-gyar kormány ellenére is, évenként na-gyobb összeget áldoz a fiumei horvát gymnasiumra, s fenntartja még annak da-czára is, hogy az intézetnek alig van növendéke.

Protestálhat el'ene a magyar kor-mény s maga Fiume is, nem engedi a horvát tartománygyűlés, hogy kiszorítsák onnan, hol a horvátok jogokat formálnak.

Ha a horvát párt azzal érvel, hogy a föld enyém, mert horvát, úgy az irri-dentista párt azt feleli rá, a népe az enyém, mert olasz!

Az olasz irridenta pedig nagyon veszedelmes, mert kifelé gravitál. Igaz ugyan, hogy az utóbbi időben nem hal-lunk oly gyakran az irridentista törek-vésekről, de hisszük, hogy meg vannak még most is, bár kisebb mértékben, mint azelőtt.

A hosszú hallgatás nem bizonyítja még azt, hogy örökre megszabadultunk az irridentistáktól, sőt megerősít bennün-ket ama hitben, hogy titokban még lé-tezik, s csak alkalomadtán újra életjelt fog adni létezéséről, hogy újra tért fog-lalhasson.

A legtöbb népszerűséget tudta még is kivívni magának az autonomista párt, mely Fiume különállását tüzte ki vég-czáljául és pedig olyaténkép, hogy Fiume olyan viszonyba kerüljön Magyar-országgal szemben, mint Horvátország. Az autonomia ugyan nem lenne vesze-delmes, ha olyan korlátok közt létesül-

hetne, melyek Magyarországhoz való jog-viszonyát megerősítenék.

De veszedelmes volna az olyan autonomia, mint a milyen például Hor-vátországé, mivel így oda fejlődhetné az autonomia, a hova a horvátoké, — olygarchiává.

Az pedig meg nem tűrhető, hogy az államban külön államok fejlődhes-senek.

A tartományi autonomiára szükség van Ausztriában, mert különben miha-mar eljutna ahhoz az örvényhez, mely az állami szétzúllás ijesztő képében tá-rul a tarka-barka népcsoportozatok vál-lain trónoló Habsburg dynasztia elé.

Mi még nem vagyunk annyira, hogy nemzetiségeinkkel szemben a legcseke-lyebb engedményre való hajlandóságot is tanusítsuk. A mi nemzetiségeink mögött nincsen politikai mult, mely a jövő re-ményeit felkelthetné.

A mi nemzetiségeink Ausztriától el-térőleg, — sohasem voltak nemzetek s nem is lehetnek azokká soha!

A fiumei autonomista párt czéljai lehat csak ködfoszlanokok, egyebek nem is lehetnek.

Mielőtt azonban ez az ábránd egész Fiume lakosságáé lenne, kell, hogy a magyar kormány letegye azt a közö-nyösséget, melyet eddig a visszakapcsolt »*corpus separatum*« iránt tanusított.

Nem elég az, hogy a magyar ten-gerpart anyagi jólétéről gondoskodjunk s mesterséges eszközökkel csikarjuk ki az egyellen magyar kikötőváros szá-mára azt, a mitől a természet mostoha-sága fosztotta meg, — hanem gondos-kodni kell politikai helyzetéről is.

A zágrábi királynapok alatt sem a magyar, sem a horvát küldöttségekhez nem csatlakoztak a fiumeiéek akkor, mi-dőn a magyar küldöttségek fogadása közben járulhattak volna a magyar ki-rály elé ezzel is jelképezve azt, hogy szorosan az anyaországhoz tartoznak.

A magyar kormánynak kötelessége, hogy mindama mizériáknak, melyek a Bach-korszak maradványai, véget vessen azzal, hogy az anyaország törvényeit lép-tesse életbe a nélkül azonban, hogy a »*corpus separatum*« kiváltságait megnyir-bálná.

Ez minden nagyobb rázkóztatás nélkül mehetne véghez, sőt még rende-leti uton is lehetne szabályozni a kétes jogviszonyt.

Ha »visszakapcsolt rész« Fiume, úgy nincsen értelme annak, hogy bármi tekintetben is különálló legyen, ha pedig »*corpus separatum*«, úgy külön faktor Magyarországtól, olyan külön faktor, a

melyik külön politikai tényező is egyuttal.

Mindez annyira fontos, hogy kívánatos volna elvégre is, hogy ez a 67 óta elfelejtett közjogi kérdés mihamar megoldassék, mert az csakugyan nevetséges lenne, hogy Fiume, a mely városért milliókat áldozott Magyarország, külön jogterület legyen.

Mi követeljük a horvát autonómia revízióját s ezzel egyidejűleg azt is, hogy Fiume helyzete precizizirozassék.

Fiumének hazafias gondolkozású népe is ezt akarja, nem többet. Hát mért nem teszi meg ezt a kormány? El akarja talán keseríteni Fiumét? Vagy nem mer javítani Deák Ferencz munkáján? Arra vagyunk talán mi kárhoztatva, hogy mindig 67-nél maradjunk s ne fejlőd-hessünk még a kiegyezés keretén belül sem?

Csoda-e, ha az ilyen ügyefogyottság felbátorítja a magyar állameszme ellenségeit? Csoda-e, hogy ilyen viszonyok közt megtörtént a zágrábi merénylet? Es végül csoda volna-e, ha a magyar nemzet megelégné végre-valahára a téllenséget és a tettek mezejére lépve, büszkén, emelt fővel kérné számon elrabolt jogait?

Mi nem csodálunk . . .

A házszabályok módosítása. Egy felhivatalos lap szerint Szilágyi Dezső, a ház elnöke a legközelebbi ülések egyikén azt fogja indítványozni, hogy a házszabályoknak néhány határozatát, amelyek számos kontroverziára adtak okot, bizottság elé terjeszszék, amely a szobán forgó szakaszok értelmezésére vonatkozólag a háznak javaslatot terjeszzen elé. E javaslatok alapján azután a ház megegyezhetne az interpellációt illetőleg a házszabályok módosítása nélkül, ami által a szokásos meddő házszabályi viták elkerülhetők lennének. Kíváncsian várjuk e módosításokat.

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Beteg volt . . .

Beteg volt az ifju
Testében — lelkében,
Halál szüja rágott
Éppen a szívének
Kellő közepében . . .

Elvitték a szegényt
Sok, híres fürdőre,
De az ifju beteg,
Halovány orczája
Sápadtabb lett tőle . . .

Rostkowiez Arthur.

Ida mama.

Irta: MARGIT.

Hirtelen támadt őszi szél kavarta fel az utca porát. Alig lehetett meglátni a szomszéd ház falát, oly magasra verődött fel a por. Egy fiatal asszony próbálgatta az ablakok zárait, hogy jól csukódnak-e, s mg utána az ablak szőnyegét simogatta, a nélkül, hogy hátra fordította volna a fejét, beszélni kezdett.

— Csuf idők van Sárika!

Sárika ott gubbasztott a kályha mellett, egy alacsony puffon. Egy nagy berliner fehér kendőbe temette alakját és fázósan dugta elő kezét, hogy becsöngesse a szobalányt.

Befűtettek Ida mama, mert vaczognak a

Miklós Ödön lemondása, elfogadott-nak tekinthető, mert Banffy Dezső báró a kabinet többi tagjaival együtt Festeticz Andor gróf pártjára állott egyrészt azért, mert egy részleges miniszterválsággal nem akar esetleges újabb zavarokat felidézni, másrészt, és főképpen pedig azért, mert Miklós Ödön a szabad-elvű párt *Vekerle-Szilágyi* csoportjához tartozik így tehát most sem áll utjabban annak, hogy Festeticz gróf maga mellé vegye dunántúli barátját.

Csere bere a mandátummal. *Harsányi* Frigyes br. értesülésünk szerint, már a napokban bejelenti a képviselőház elnökének mandátumáról szóló lemondását. Az új báró ezt nem annyira azért teszi, hogy a törvényhozás másik hazában gyakorolhassa jogait, mint inkább azért, hogy a mandátum nélkül szűkölködő pénzügyi államtitkárnak: *Graenzstein* Bélának általdja a biztos facseti kerületet Krasso-Szörénymegyében.

Új főrend. Ő Felsője *Tóth* Ilmost, a közös legfőbb számvevőszék nyugalmazott elnökét élethosszúan a főrendház tagjává nevezte ki.

Az anyakönyvi felügyelők szaporítása. A belügyminiszter az anyakönyvi felügyelői állást már legközelebb szervezni fogja, még pedig úgy, hogy a szabadkai és beregszászi kerületeket ketté osztja. Az első intézkedést teljes mértékben helyeseljük, az utóbbinál azonban sürgetőbb és halaszthatatlanabb változásokat is eszközölhetett volna a miniszter a beregszásziak minden sérelme nélkül.

A horvát kérdés. A Narodne Novine legutóbbi számában egy budapesti levél foglaltatik, mely *Jasies* képviselőtől ered. A levélben utalás történik arra is, hogy a regniko laris deputáció tárgyalásai alkalmával a ki egyezési törvény revíziója is szóba fog kerülni. Az említett levél hangsúlyozza továbbá, hogy a horvát képviselők egyhangúlag elhatározták hogy a költségvetés tárgyalása alkalmával, a mikor a *horvát kérdés* újból fel fog idézteni, e kérdéshez hozza fognak szólni. Az illető szónokok *horvát nyelven* fognak beszélni, a mi törvényesen megengedett dolog, de a minek alkal-

mazása eddigelé »technikai nehézségekbe« üt-között, s melyek a horvát beszédeknek minden értékét eddigelé teljesen illuzóriussá tették,

KÜLFÖLD.

Az Agliardi ügy kiújulása. Agliardi nunczius visszahívásának kérdése konfliktussá esedezett a Vatikán és bécsi közös kormány között. Tudvalevőleg több ízben azt jelentették, hogy Agliardit kifogják nevezni kardinálisnak és Bécsből visszahívják. Mint-hogy azonban a konzisztóriumot folyton elhalasztották, Bécsből kérdést intéztek a Vatikánhoz, *Rampolla* államtitkár azt felelte, hogy a konzisztóriumot ujjlag és pedig májusig elhalasztotta. Erre most a bécsi kabinet azzal felel, hogy *Revertera* gróf vatikáni osztrák-magyar nagykövét, a ki most Bécsben időzik, nem tér addig vissza állomására, Romába, míg Agliardit vissza nem hívják.

Forrongó örmények. A bitlisi fő-kormányzó távirata szerint felfegyverezett örmények tegnap megmadák a város mecesteit abban az időben, mikor a török lakosság a pénteki inához gyűlt egybe. A fegyvertelen és meglepett törökök kénytelenek voltak életüket kövekkel és botokkal védelmezni a támadók ellen. Mikor a hatóságok tudomására jutott az eset, haladéktalanul rendőrséget, csendőroket és katonaságot küldtek a város összes kerületeibe, hogy a rendet helyre állítsák. Az örmények egy része eltorlaszolta magát és folytatta a harcot. Mindkét részről voltak halottak és sebesültek. A véres eseményekről, melyeknek legutóbb Erzinghan legutóbbi színhelye volt, hítesek jelentések hiányzanak. Egy magán jelentés szerint 60, egy másik szerint 200 örmény esett áldozatul. Minthogy az örmény lakosság hangulatából ítélve, Zeitumban es környékén komoly zavargásoktól kell tartani, a nagyhatalmak nagy követei figyelmeztették a portát a veszélyre és barátságos tanácsot adtak neki. A porta válaszában kijelentette, hogy meg fogja tenni a szükséges övintézkedéseket.

A román király Bakarestben. A király, a királyné és a trónörökös pár tegnap este Sinaiából érkezvén a pályaudvaron nagy néptömeg lelkesülten üdvözölte őket. A város legelőkelőbb kereskedői és polgárai előzetesen kiáltványt intéztek a lakossághoz, melyben fel-

fogaim! És megmutogatta — ahogy nevetni kezdett — gyönyörű apró fogait.

Ida mama fejeje fordult, aztán bólintott egyet a fejével. Maga sem bánta, ha melegebb lesz a szobában, a félhomályban pattogó tűz mellett könnyebben fogja elmondani Sárikanak azt, a mire már napok óta hiába keres szavakat.

Egy fautelt buzott a kályha közelébe, hogy éppen szemben ült leányával. Újjáról egyenként lehuza gyűrűit és Sárika a gyermek kapzsiságával kapott a gyémánszemű karikák után.

— A jeggyűrűdet visszaadom. Ida mama, az nem kell, az téged illet; a többit magamnak akarom!

Ez a kívánság nagyon határozott volt, nem tűrt ellenmondást. Az anyja rábagyta, hogy az övé lehet. Ugy látszik, Ida mamának ma jó napja van. Nem türelmetlen, nem tart prelekezőket Sárikanak. A cigarettáit végig szívja s az illatos braziliai theát nem rontja el rummal es cukorral, nem mondja rá, hogy keserű. Ott parogott előttük egy kis alacsony, majolika asztalon a forró ital. Ida mama pedig rágyujtott a fogai közé szorított kis egyiptomira. Lomhán, kéjes lassúsággal ölekezett össze fejük felett gőz és illat: thea meg cigarettá.

A kályhában is magasra lobogtak a lángok s a fehér kendő a szőnyegyet érintette már, puha, vastag bojtaival.

Sárika a melegtől kipirult arcát édes anyja felé fordította, aztán hosszasan elnézve, hízkelkedve bókkolt neki:

— Olyan vagy Ida mama, éppen olyan

szabályos arcú és szép, mint Pallas Athene. Csak kár, hogy néha kissé szótlan vagy, nek-ed jogodban állna vágni minden szavaddal, hogy még teljesebb lenne a hasonlat. Lásd, Pallas Athene felfegyverkezve, teljes diszben ugrott elő Zeus fejből!

Ida mama, a ki igen jól tudta, hogy Sárika tizenhat éve daczára most tanulja a görög mythológiát, s ezért idéz belőle nagy szeretettel minduntalan, mosolyogva tisztelte meg leányát e névvel: Csacsi!

A kis »csacsi«-nak pedig véletlenül teljesen igaza volt. Anyja igen szép asszony volt, s a komolyság, mit leánya hátrányának tudott be, nagyon jó illett fiatalágához. Alig négy évvel volt túl a harminczon, de régen övegy már, Sárika egy éves volt, mikor elvesztette apját. Az emberek nem ok nélkül félnek a haláltól, mert hiszen olyan korán követi azt a feladás. Sárika apját, a ki anyjánál kerek harmincz évvel volt öregebb, nagyon ritkán emlegették.

Tulajdonképen nincs is rajta csodálkozni való. Igaz, hogy gondtalan jólétet biztosított családjának, de cserébe övé volt az a fiatal teremtés, a ki hozzá csatolta az életet, s mikor újra szabad lett, nem tudta megtalálni ujra illuzióit!

Tizenöt év sok mindent elfeledtet. S az ő szíve joggal remélhette még a boldogságot. Mert csudalatoskép valamennyien azt hiszszük, hogy jogunk van, kétségtelen jogunk a boldogsághoz, — s csak nagyon kevesen, vagy nagyon későn látják be az emberek, hogy az a legritkább kiváltság s akkor is legtöbbször azokat éri, kik arra érdemtelene-

szólították, hogy jelenjenek meg a pályaudvaron és megjelenésük által adjanak kifejezést örömeiknek a liberális miniszterium kinevezés felett. A király és a királyi család jelenlétében ma megnyitották az új igazságszolgálati palotát. A királyi palota közelében nagyszámú közönség gyűlt egybe. Stalesco igazságügyminiszter mondta a megnyitói beszédet.

A haldokló Taaffe. Taaffe Ede gróf egyre gyengül. A jobb lábán ő a lokális vereségek zavar körletén felül könnyű daganat keletkezett, mely a ccomb felé terjed. A táplálkozás ma csekélyebb volt.

Románia új kormánya.

Debreczen, okt. 29.

Még nem vallott színt Románia új liberális kormánya, s az itt-ott elhangzott nyilatkozatokból, meg nem lehetett következtetni arra, hogy a liberális román kormány tulajdonképpen milyen állást foglal el külpolitikai tekintetben, mert kétszínű viselkedéséből egyáltalában nem lehet következtetni.

Pedig nekünk okvetlenül tudnunk kell, hogy tulajdonképpen milyen viszony létezik a Liga és a kormány között?

A vén kis Urechia, a Liga elnöke megjárta csufosan; azt hitte, hogy kebelbarátja, Sturdza ur levén a kormányon, hát neki minden szabad.

Ugy történt, hogy az elmúlt nyáron Urechia ur meghitta a Bordeaux-ban ülésezett román nyelvű kongresszusának tagjait Bukarestbe ülésezni a jövő évre. A kongresszus ezt elfogadta és Urechia sietett ebből nagy politikai tőkét kovácsolni a magyarok ellen és a saját személye érdekében.

A napokban Urechia ur felkérte a kormány elnökét, hogy a kongresszust hivatalosan fogadja a kormány; Sturdza azonban ezt kerekén megtagadta, kijelentvén egyszersmind, hogy egy tisztán irodalmi kongresszust ő nem akar kihasználni politikai célra.

Ez annyira felbőszítette Urechia urat, hogy most uton-útfélen larmázik Sturdza ellen és azt jajgatja, — amit máskülönbön évek óta hangoztat a komoly politikai világ, — hogy a liberálisok csupán pártfogó gyanánt használták az ugynevezett erdélyi román kérdést. Erre a bukaresti „Adeverul” nyomán a budapesti lapok is ezt jelentették, hogy

Cantacuzino és Palladi miniszterek, a Liga komitéjának tagságáról lemondtak.

E hír nem bizonyult be valónak; ellenkezőleg, azt beszéltek a Liga körében, hogy Cantacuzino pénzügyminiszter kijelentette: szívesebben lemond a miniszteri tárcsáról, mint a Liga komitéjának tagságáról.

És a kik ösmerik Cantacuzinot, bizonyosra veszik, hogy szükség esetén beváltaná szavát; ez az oka, hogy mindeddig az összkormány nem kényszerítette, hogy tisztázza helyzetét és válaszon a miniszteri tárcza és a Liga között.

Gyarmatáru kereskedők gyűlése.

(Saját tudósítónktól.)

Budapest, okt. 28.

A gyarmatáru kereskedők kiküldött előkészítő bizottsága öt órán keresztül folytatott tanácskozás után a kongresszus napirendjét így állapította meg:

1. A fogyasztási adók kérdése. Előadó Deik Jenő kassai kamarai titkár.

2. A hűtőberendezés szabályozása és a vándorügynökök üzelmének megszüntetése. Előadó Gámnán Zsigmond kolozsvári kamarai titkár.

3. Kereskedelmi testületek létesítése. Előadó Kulinyi Zsigmond szegedi kam. titkár.

4. Az üzleti hirdetések bélyegmentességének és a hírlapi hirdetések bélyegmentességének, vagy legalább leszállításának kérdése. Előadó Szalay Gyula győri kam. titkár.

5. A vasárnapi munkaszünet kiterjesztése az egyedürségi üzletekre. Előadó Marshall Lajos aradi kam. titkár.

6. A 10 frtig terjedő számlák bélyegmentessége. Előadó dr. Záray Károly, pesti kam. titkár.

A kongresszus idejéről december 8-ának d. e. 10 óráját tűzték ki s az előkészítő bizottság fölkéri a budapesti keresk. és iparkamarát, hogy helyiségét a kongresszúnak engedje át, amire Frits Péter titkár kijelentette, hogy a kamara készséggel fogja átengedni helyiségét.

A kongresszusra szóló meghívókat már legközelebb szétküldik a vidéki kamarák útján s ugyancsak ezek fogadják el a jelentkezéseket is az országgyűlésre, mely iránt általános az érdeklődés.

Tanügy.

Tanítók gyűlése. A hazai tanítók országos bizottsága Somlyai József elnöklété alatt igazgató-tanácsi ülést tartott. Fajdalmas részvétellel emlékezett meg jegyzőkönyvében az igazgató tanács ama veszteségről, amely a tudomány, irodalmat és tanügyet Szarvas Gábor elvesztésével érte. Az V. egyetemes tanítógyűlés ügyei foglalkoztatták azután az igazgató-tanácsot. A tétel már jó részben meg is vannak állapítva, ezeket az országos kongresszus tétéleivel össze kell egyeztetni, hogy az összhang a kongresszus és az egyetemes gyűlés között meglegyen: Nagy, Pares és Schön tanítók bizattak meg a munkával. A köznevelődési egyesület orsz. kongresszusára ők is fognak tétéleket ajánlani. A torda-aranyosme gyei ált. tanító-egylet, az orsz. bizottság útján lépéseket korán tételni, hogy az utjonnan szervezendő orsz. közoktatási tanácsba a tevékenyebb vidéki egyletek kebeléből is nevezzenek ki egy-egy tagot. Mivel Wlasits Gyula közoktatási miniszter eddig is bizonyoságot adta annak, hogy a tanítókat nem mellőzi; az igazgató-tanács teljes bizalmát helyezi a miniszterre s lépéseket ez ügyben nem tesz. A kezdi-vásárhelyi r. kath. tanító-egyesület a fizetéseknek 300 frtra leendő kiegészítése s a lealázó tani öi mellékfoglalkozások (harangozó, egyházi) beszüntése tárgyában kiván mozgalmat indítani. A közokt. miniszter a fizetésekre nézve ép e napokban szigorú rendeletben intézkedett, az igazgató-tanács tehát bevárja az ügy fejlődését; a mellékfoglalkozások kérését pedig felveszi az egyet. gyűl. tárgyai közé, a szepesi tan. egylet javaslatára az orsz. bizottság kérelemmel fog járulni a m. kir. honvédelmi és a közös hadügyminiszterhez, hogy a millenaris évben a hadköteles tanítók a fegyvergyakorlatok alól felmentessenek. — A főváros kiválóbb tanfőiből bizottság alakult, mely Póterffy Sándor nyug. tanítóképző tanár megünnepelését tűzte ki célul. Ezt az ig. tanár örömmel vette tudomásul.

Szerelmeim.

A gomblyukamban virágot, hordok, limonádét iszom s csak Marlittól olvasok.

Ezzel az erényekkel kitetszik, hogy nem a XIX századra születtem, hanem a romantikus középkor lett volna inkább életemnek meleg ágya, mikor deli leventék egy válszalagért hősi csatákat vívtak.

dezik meg. És azzal felelt, hogy szenvedélyesen átölelte a nyakát és megcsókolta az arcát.

— Aztán hivatnom én ötapának is? kérdi naivan a lányka.

— Tanán, felel a nő és a boldogságtól megnedvesedtek szemei.

— Híne most — szólt erőltetett komolysággal Sárka — ide hallgas! Most az én vallomám következik. Én már nem vagyok gyermek, én már szerelmes vagyok!

Az anyja a szívéből nevetett hozzá.

— Komolyan mondom, szeretjük egymást. Ő és én. Nagyon szeretjük egymást. Ida mama! Holnap fog is már szólni neked. S ha csak kicsi szeretsz, szívesen fogadod.

A másokra még egyre mosolygott az arca. S a neve?

A — neve? Hisz ismered te is, sokat jön hozzánk: Radóy Pista.

Ida mama mereven nézett maga elé.

— Van kifogásod ellene?

A fejevel intett, hogy nincs. Sárka boldogan tapsolt és a szerelmesek önzésével aprón részletezve mondta el szívének történetét.

Késő este volt már, mikor anyja szavai eszébe ötlöttek. A homlokára ütött és úgy kérdezte meg tőle hozzá simulva. És mikor mondhatom annak, ki tégedet szeretni fog, hogy — apám?

Az édes anyja egy percze elhallgatott, egy percze lehunyta szemét, aztán alig hogy megremegett a hangja, mikor felelt:

— Soha.

Sárka hosszu rubája elfogható ok volt arra, hogy a házhoz férfiak is járjanak. Férfiak, a kik soha sem mulasztották el magukban az összehasonlítást a két nő között. És Sárka, a ki husz éves korában majd nem győzi számon tartani hódításait, most még éretlen szépségével mögötte maradt anyja ragyogásának.

Olyan kimért, olyan meggondolt volt az asszony, de azért a szemének elfojtott lángolása megbabonázott mindenkit, a kire rátevédt tekintete. A zaj, a társaság, a zene és a bámulat, mit maga körül keltett, visszahozták emlékébe leányságát és álmait, e most, hogy kissé meghajlott fővel hallgatja leányának szavait, elcsendesedik a szava csengésén s úgy képzeli aranypor száll le lassan-lassan mindenre, a mit beér tekintete. . . . Tudta, hogy egy mély, hosszu álom után a mi most következik, szívének ébredés lesz. — Ismerete e dalt, meghallotta a melodiját és sorsa, mint hűséges jó barát, boldogságról irt hozzá szöveget.

Mosolyogva idéz fel a multból egy régi, édes képet. Iskolás leányka volt még, egy évvel ifjabb, mint most Sárka. Az első szerelme egy barna fejű szép fiu, a vele egy koru Radóy Pista. Egyik sem mert a másiknak szerelemről beszélni, de azért mindenik épirult, ha a másik nevét emlegették. Mint asszony találkozott vele egyszer és a rövid, futó találkozásnál mindkettőnek elakadt a szava és megnedvesedtek a szemei.

Radóy Pista sokáig őt kísértett még az asszonynak álmaiban, de később nagyon nyu-

godtan gondolt vissza rá, s most hogy újra visszatért, újra jár hozzájuk, mintha nem is választotta volna el szívéből az a tizenöt év, a mult sze elmével veszi őt körül.

Hány magányos órát töltenek el együtt, s most sem szólnak magukról, éppen úgy nem mint akkor, mikor elállt a szívük dobogása.

Erősen felteszi magában a szép asszony, hogy tisztázni fogja a helyzetet s egy biztos erős fordulattal más irányt ad életének. Csak leányának, hogy elmondhassa, nem találja meg rá a szót.

Extázisban volt a lelke, szinte erőszakkal kapaszkodott a pillanathoz, mely eljött, hogy megértessen ezzel a gyermekkel mindent.

— Sárkám, szól kissé remegő hangon. de vegelelen gyengédséggel.

— Hiszen azt mondtad, hogy csacsi vagyok, felel duzzogva a leány.

— Nem vagy az kicsikém, csak gyermek meg, igen nagy gyermek.

A leányuk hamisan nevettek a szemét, mintha azt akarta volna mondani: nem annyira, mint hiszed!

— Sárkám, kezd újra annyira, tudnád-e azt szeretni, aki Ida mamának támasza, oltalmazója lenne, aki szeretne téged is nagyon, akivel megosztanók ezt a kettős magányt és boldoggá tenne engem . . .

Ahogy az utolsó szavakat kimondta, már meg is bánta. A gyermeke előtt ezt nem akarta elaralni. Szinte belesápadt.

Sárka vékony, finom arcát felemelte és éretmes, nagy szemével úgy nézett anyjára mintha csudálkozna, hogy ezt éppen tőle kér-

Hanem a sorsnak is vannak tévedései.

Én 1872 január 8-ikán jöttem a világra, tehát a középkorhoz számítva egy kissé késtem.

Ez azonban nem zárja ki, hogy ne siessék az étellel s szerelmes szívem már 8 éves korában lángra lobbant.

A Dóczy intézetbe járt egy akkor még szépséges leány, én pedig a főiskolában faragtam a padot. Én a vasut, ő az erdő fele lakott. Mindennap találkoztunk a Pércsi-soron.

Ez volt első szerelmem.

Egyszer az apám kártyái közül elloptam a tők nyolczast. A tőknyolczason csokolózik egy ember, meg asszony. Ezt a kártya-történelemben úgy hívják, hogy »Tell-bucusuja.«

Tell bucsuját felragasztottam egy papirosra, a piros ász, a melynek csak egyetlen rossz tulajdonsága lehet, ha ugyanis 11-re kjön a huszonegy-ben, szintén közbe játszott a dologban. Ennek két szivalaku szemét oda ragasztottam a Tell bucsuja alá s oda irtam a magam, meg a kis szöke nevét.

Ez volt első szerelmi vallomásom, melynek vége az lett, hogy az apám elüszpárgolt a hiányzó tők nyolczasért s a kis leánynál pedig meglátta a Dóczy bácsi a szerelmünket jelképező hieroglyphet s fent marasztotta ebédre.

A leány többet reám se nézett sem a Pércsi soron, sem másutt.

Igy végződött első szerelmünk. Közbejött egy rakás szerelmi epizód, de én csak az utolsót mondom el melybe megint a kártya játszik bele végérvényesen.

Szerelmes voltam a Tiszay-társulat egyik szíznésznőjébe. Sokáig ostromoltam szerelmemmel, míg végre találkozót eskartam ki a lakásán.

A pontos időben megjelentem nála s átadtam névjegyem a szobaleányának. A szobaleány gyanusan mosolygott, mikor átvette névjegyem s bevitte a szobába, a honnan erős férfi hang hallatszott ki. Megjegyzendő, hogy szerelmem tárgya soprán-pártikat énekelt.

Kis idő múlva visszajött a szobaleány s így szólt:

Asszonyom nem fogadhatja, hanem névjegyére ezt a választ küldi:

Azzal visszaadott egy kártyát. A t ö k f i l k ö v o l t.

Igy végződött utolsó szerelmem.

Sirlus.

Az anyakönyvi hivatalból.

(Házassági bejelentések 1895 okt. 28-án.)

Sztrik Mihály és Kovács Sara.
Bajdor János és Kovács Irén.
Szabó Tamás és Balogh Mária Róza Erzsébet.
Kovács András és B. Nagy Lidia.

(Házasság kötések 1895. okt. 29-én.)

Vadász Emil és Nemes Irénke.
Török János és Vadász Anna.
Ábrahám János és Roóz Gizella.
Peisel Ferencz és Birizdó Julia.
Ungváry Lajos és Hevessy Eszter.

(Születtek 1895. okt. 28-án.)

Benik János (János ev. ref.)
Flezsár Ferencz (Ferencz r. k.)
Elek Mihály (József ev. ref.)
Jenei Zsuzsanna (József ev. ref.)
Deutsch Ignác (Piroska izr.)
Szabó András (Gyula ev. ref.)
Debreczeni József (Eszter ev. ref.)
Mészáros Lázár (János r. k.)
Molnár Gábor (? ref.)
Csillag Mihály (Sándor ref.)
Berger Bertalan (Róza izr.)
Györfy József (Zsuzsanna ev. ref.)
Simkovics Mária (? r. k.)

(Elhalálozások 1895. okt. 28-án.)

Szücs Zsuzsanna (ev. ref. 36 é. Brigt kór.)
Kern Imre (izr. 46 é. tüdővész.)
Simkovics ? (kath. halvasz.)
Ackerman Nan'or (kath. 2 é. vörheny.)
Harangi János (ref. 3 hó bélhurut.)
Csillag Lajos (ev. ref. 14 é. bagymáz.)
Koroknai Imre (ref. 8 napos vesesz. gyeng.)
Sajtos Julianna (ref. 5 é. vörheny.)

Czenger János (r. k. 73 é. agyhüdes.)
Major János (ev. ref. 70 é. tüdőlob.)
Sándor Maria (ág. ev. 5 é. kanyaró)
Csorba Zsuzsanna (ev. ref. 9 é. vörheny.)
Csorba Mária (ev. ref. 6 é. vörheny.)
Sáska Károlyné (ev. ref. 48 é. szivhüdes.)
Molnár ? (ev. ref. halvaszüetett.)

Mutató tábla.

Szerkesztéségi hivatalos órák: d. e. 9—12-ig d. u. 2—5-ig.

Kiadóhivatali hivatalos órák: d. e. 6—12-ig, d. u. 1—8 óráig.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6—7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3—6 óráig.

A kir. tábl. hivatalos órák: a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12-ig, d. u. 2—6 óráig tartatnak. — Az iktató-kiadó-hivatal és az irattár a feleknek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt. **Felülvizsgáló tanács** szóbeli tárgyalásai szerdán, vagy ha szerda ünnepre esik, csütörtökön tartatnak meg. Jegyzőiroda a Podmaniczky házban d. e. 9—11 s d. u. 2—4-ig; egyzöi iroda vezetője az iratokat d. e. 9 és d. u. 3 veszi át.

Museum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12-ig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapokon d. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 6 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbírószág szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat felvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Othona” keresk. akadémia palotájában.

Ujdonságok.

* **Egyházkerületi értekeztet.** A tiszántúli evangélikus református egyházkerületi értekeztet idei közgyűlést október 31-én, a reformáció evforduló napján, Nagyváradon tartja. A nagyváradi egyház serényen készül a vidékről jelentkezett egyházi és világi tagok ünnepies fogadtatására. Körülbelül százhuszan jelentettek vidékről, hogy részt vesznek a gyűlésen, melyek tárgysorozatát Lukács Ödön felsőszaibói eszpress, egyházi elnök és Simonffy Imre királyi tanácsos, polgármester világi alnök minden oldalról megbeszéltek. — Szó volt a Kovács Ferencz halála által megüresedett világi elnökség betöltéséről is. — A varadi gyűlés egyik tárgya lesz a nagy választmány ügyviteli alapszabályainak elkészítése. A tervezet szerint a nagy választmány évenként egyszer rendszeresen a tavaszi kerületi közgyűlés idején — ülésezik Debreczenben. A nagy választmány saját kebelében egyháztársadalmi, nevelésügyi és irodalmi szakosztályokat alakít. Ezekben fejti ki hivatását, mely nem egyéb, mint a protestáns öntudáébredtetés és a vallaserkölcsei élet fejlesztése megfelelő eszközökkel társadalmi, nevelésügyi és irodalmi téren. A nagyváradi gyűlésre Debreczenből több n atmennek, köztük: Kiss Áron püspök, Simonffy Imre polgármester, Balogh Ferencz hittanár stb.

* **Távoso táblabíró.** A debreczeni kir. tábla bírói karának működését magasabb helyeken meglégedéssel kísérik figyelemmel, mert míg a többi vidéki táblák közt ma is van olyan, ahonnan még egyetlen bíró sem rendeltek be a kir. kúriához, addig innen már az ötödiket hívják meg. Legutóbb *Naményi József* ment fel kiegészítő bíróul a kir. kúriához, most pedig *Kovács Antal*, a váltó és kereskedelmi szakreferens táblai bírói rendeltek be a kúriához az igazságügyminiszter ur egyelőre kiegészítő bíróul. Kovács Antal új álsát november hó elsején foglalja el.

* **Melegedő szoba.** A hűvösebb idő beköszöntött. Az éjjeli rendőrszolgálatok bizonyítják, hogy a fejlődő Debreczen falai között sokan vannak oly mindenkitől elhagyott szerencsétlenek, a kik hajléktalanul töltik reszketve, fázva a napot, vagy az éjszakát. A humanitás úgy kívánja, hogy ezekről a szerencsétlenekről is gondoskodjanak. Ideje volna, ha a városházán, a hol most több helyiség megüresed-

dett, felállítanak a melegedő szobát. Ilyenek a vidék minden nagyobb városában vannak, talán méltányos lenne, ha annak felállításától a mi illetékes köreink s-m tartózkodnának.

* **Méregkeverők** Hódmezővásárhelyen borzasztó bünt fedezett föl a rendőrség. *Gulyás Kis* Sámuel szabómester magához edesgette *Kóti* Julianna, szegény elhagyatott asszonyt és ez év tavaszán házához fogadta azzal a kikötéssel, hogy eltartják holtig, de egyezék bele, hogy beirassák néhány temetkezési társulatba. *Kóti* Julianna elfogadta az ajánlatot, Gulyásékhoz költözött, a kik beiratták 18 temetkezési társulatba, összesen 1250 forint erejéig. A szegény asszony most október 6-án hirtelen megbetegedett. Orvost hívtak hozzá, a ki irt is valami orvosságot, a melyet azonban Gulyásné nem adott oda a betegnek, hanem 10-én meztatta vele a *Szalai Jäger* Mari nevű vénasszonytól beszerzett mérget, mire másnap a szegény *Kóti* Julianna nagy kinok közt meg is halt. Gulyás Kis Samuelek föl-szedték a társulatoktól az 1250 forint temetkezési járulékat és a halottat eltemették. A rendőrség azonban nyomára jött a dolgnak és elfogta Gulyásékát és a méregkeverő *Szalai Jäger* Marit is, a ki eddig már hat mérgezést ismert be.

* **Névmagyarosítás.** A belügyminiszter engedélyezte, hogy *K o h n* Jakab és gyermekei neveket *K e m é n y r e* változtat-hassák.

* **Szegény ember lelkesedése.** Megható módon fejezte ki kegyeletét elhunyt nagyjainak iránt *Súrvary* Sámuel hajdunánási lakos. Szegénysege daczára személyesen ment Fiuméba és ott a saját költségén harminczegy koszorút kötettett elhunyt jeleseinak sirjára. A koszorúkkal már meg is érkezett Budapestre és közülök hármat a Kossuth-csata sírjára, egyet-egyet Arany János, Deák Ferencz, Klapka György, Voronyeczky Miczisláv, Batthyány Lajos, Jókai Mór és P. Szathmáry Károly sírjaira fog letenni. Kettőt Alsó-Dabasra vizs Kossuth László és neje sírjára, a szolnoki honvédemlékre helyez egyet, Aradon a 13 vértanu szobrára tizenhármat; Debreczenben a honvédsírt, a Csokonai-szobrot és Könyves Tóth Mihály sírját, a debreczeni csatában elesett honvédemléket fogja megkoszorúzni s egyet Hajdu-Nádudvaron Lukács Gedeon sírjára fog tenni. Bizonyára ritkaság, de annál megatobb és dicsérendőbb a hazafias felbuzdulásnak ez a szép jelensége.

* **Kinevezés.** A debreczeni kir. itélőtábla elnöke *Urav* Árpád végzett joghallgatót a debreczeni kir. itélőtábla kerületébe díjtalan joggyakornokká nevezte ki.

* **Nem lesz új ürmérték.** Tudvalevőleg a csongrádi törvényhatóság kezdeményezésére majdnem az összes törvényhatóságok felirtak a kereskedelemügyi m. kir. miniszterhez az iránt, hogy egy harminczliteres ürmérték legyen forgalomba hozható. A kereskedelemügyi miniszter ma érkezett leiratában értesíti a város közönségét, miut a mely szintén partolólag irt fel e tárgyban, hogy abból nygvan sommi sem lesz. Mátváz az igazságos egy ember kívánására megengedte, hogy a cinkotai itcze nagyobb legyen de *Daniel* minden további indokolás nélkül lefozte a törvényhatóságokat és azt mondta hogy nincs itcze. Vajjon milyen jelzőt érdemel ezért az utókorra nézve halhatatlan tetteért?

* **Halottak napja.** Hogy befele halad az idő a télbe, néhány nap múlva elérkezik a kegyelet napja: a halottak napja is. Készülődnek az emberek a gyászos megemlékezésére, a síroknál teendő szomorú látogatásra. Teltek a kirakatok frissen készült koszorúkkal, a miket erre a célra fűznek már hetek óta. Mindenkinnek nyuszik egy-egy kedves az örök béke birodalmában, mindnki elzarándokol e napon a temetőbe, sok koszorura van szükség. És ezen a napon kijut az emlékezésből, a koszorúból azoknak is, a kiket nem csak a rokonnok, nemcsak a barátok, de egy egész nemzet gyászol. Kegyeletteljesen vonulnak ki az emberek sírjaikhoz, hogy megemlékezésüknek kife-

fezést adjanak. Ez idén különösen Kosséthy Lajos sírházhoz zárandokolnak ki sokan. A főváros számos egyesület, a nagy halott nevét viselő körök is igen sok iskola fogja megkoszorúzni Kussuth sírját. Az egyetemi ifjuság már ki is jelölte azokat a szónokokat, kik halottak napján beszédeket fognak tartani az egyes síroknál. Az ifjuság reggel kilenc órakor gyülekezik az egyetem előtt és onnan vonul ki testületileg a temetőbe.

*** Lopás az Ebeseen.** Ebesei levelezőnk, ör. *Tippán* Tóbiás nagy dolgokról értesít bennünket. Fájdalmasan panaszolja e' hozzánk írt levelében, hogy a Vecsey földbirtokos tekintetes ur ebesei tanyájáról az a 10 jó süldő, a kik közül 4 kocza, 6 meg ártány, a mult éjszakák egyikén nyomtalanul eltűntek. Igaz ugyan mondja Tóbiás bátyánk — hogy a süldőknek kőbörgő természetűek van, de a Vecsey tekintetes ur majorosa, a Szegedi sógor, a kinek a szekere vitt a nyáron a Félisg furdóba Varradra — hiszen tudja azt szerkesztő öcsem — mindig jól tarlóztatta őket, aztan a krumpli ásás után is a firsge a süldőket vót, meg oszt most a földény szezonjában lucullusi lakomákat csaptak a süldők, éppen ezért nem gondolnánk, hogy tan komoly szándikkal szöktek volna meg. Hat mi a kedves bátyánk megnyugtására utána járunk a dolognak és megtudtuk, hogy a Vecsey tekintetes ur ebesei tanyájáról eltűnt 10 süldőt szabozói emberek hajtották el, kiket is a csendőrség már elfogott. Értesítse erről a megkönyödött Szegedi sógorát is. Mások is szívesen vesszük kedves Bátyánk sorait, sőt nagyon is haragszunk, hogy olyan részóta nem írt nekünk az Ebesei valomit, de hát hogy hallo tük, hogy a rossz nyavalya, máhogy a csuz környékezi, a mitől is a jó Isten ezután óvja meg, hát meg tudjuk bocsánati a hosszú hallgatását. Tiszteletük a e-aládot!

*** Betiltott sorsjegyek.** A belügyminiszter ma leiratot intézett Debreczen sz. kir. város tanácsához, melyben a román ugynevezett »kulurliga« céljaira rendezett sorsjáték sorsjegyeinek Magyarországban való elárúsítását, vagy annak a lapok útján való hirdetését megtiltja. A miniszter felhívja a városi hatóságot, hogy ezen rendelkezések betartására hatáskörében a legszigorubbant intézkedjék.

*** Véres harc az magyar határszélen.** Magyarországnak Oláhországgal szomszédos határán, Csikmege legészakibb részén, a helybéli szoros közelében — mint tudósítók telegrafálja — véres harc volt magyar csendőrök és oláhországi alattvalók között. A támadást az oláhországi alattvalók intézték a csendőrök ellen hátultól fegyverekkel. Kádár és Bokor csendőrök az őrség többi tagjaival együtt egy oláh alattvalót elfogtak. Egy asszony súlyosan megsebesült, egy oláh pedig halva maradt a támadás színhelyén.

*** Az ellenzék győzelme.** A csongrád megyei választások alkalmával, daczara annak, hogy a kormány köztudomás szerint e megyére különösen kiterjeszti atyai jóindulatát és hogy ebben a gyöngéd dédelgetésben az e-zközöket nem igen válogatja, az ellenzék győzött, mert a megyei választásnál rendkívül heves küzdelem után 19 ellenzéki és 5 kormánypárti megyebizottsági tagot választottak meg.

*** Nyugdíjas cigányok.** A fejlődő kor czimbetegseiben jövő evre, ha isten is úgy akarja, újabb speczies fog felmerülni; a nyugdíjazott cigány. A muzsikuskok szövetezete a lija ki majd oklevelét, az adja ki az ob-sitot s a népdal interplátora, ha harmincz évig huzta a lassut, meg gyorsat, leteheti a vonót s eszöndes penziót élvezhet. A nyugdíj kérdését most vetette fel a cigányok szövetezete, a mely enyhíteni óhajt a vén cigány keserü sorsán. A nyút vonóból hat nem lesz bot s a cigány nem kénytelen a kérdésen töprengeni többé; ki tudja meddig huzható mert csak harmincz évig kell huznia. A muzsikuskok kü-lönbén már többször próbálták az egyesülést, de már az alakuló gyűlés összehívásán össze-kaptak és így tervök az első lépés előtt du-gába döt. Most ismét megindult a mozgalom közöttük egy nyugdíjintézet létesítésére s mi-

vel a mozgalom élén nem cigányok állanak, valószínű, hogy közelebb is jutnak a célhoz, mint az eddigi rövid, elhamarkodott kezdeményekkel. Az intézet felállítását a jövő evre tervezik, mikor a tárgyban országos cigányzenes-gyűlést is tartanak. A nyugdíjüggyel kapcsolatosan különben érdekes hírt is várható. Eddig is kedvelt dolog volt a katonaságnál és a magas állású államtisztviselőknél, hogy azoknak, akik a szolgálatban bakot löttek, nyugdíjaztatásukat kézbesítették. A rendszert bizonynyal a cigányra is kiterjesztik s a moreknak ezentul ugyancsak vgyázni kell a huzásnál, nehogy gikszeret adjanak, mert különben menthetetlenül nyakukba szakad a saját kerelmére való nyugdíjaztatás.

*** Horvát nyelv magyar iskolában.** A magyar királyi államvasutak Zimony állomásán felállított magyar tannyelvű iskolában a mult hét-n vette kezdetét a hitoktatás. Mint hogy a magyar államvasutak alkalmazottainak gyermekei egy szót sem értenek horvátul, panaszra mentek az iskola felügyelőjéhez, *Wiltomerszky* állomásfőnökhöz. Az állomásfőnök megjelent a tanteremben és felhívta a hitoktatót, hogy előadja ait magyar nyelven tartsa meg, minthogy a vasutak által fenntartott iskola kizárólag magyar és a magyar gyermekek elhorvátosítását nem engedí meg. Kozanics hitoktató kijelentette, hogy neki állítólag Stroszmayertől határozott utasítása van, hogy horvát nyelven tanítson. Az állomásfőnök erre felszólította a tanulókat, hogy hagyják el a tantermet és a helyett, hogy horvátul tanuljanak, az iskola tanítójával tornázásra fordítsák a hitoktatásra szánt egy órát, míg ez ügyben a felsőbb hatóságok nem intézkednek.

*** Lopott dohány története.** A Vámos-pércsi csendőrségnek jelentette özv. *Hunyadi Zigmund* né, hogy az ő sámsoni gazdaságból 42 póré dohányt elloptak. A nyomozás megindult és kiterjesztették *Nyiradony*, *Uj-Léta* és *Abony* felé, mikor csak egyszer jelenti a csendőrségnek egy fincz, hogy a *Kálló-Ujfehértó* uton egy póré dohányt találtak, az ott talált nyomon aztán haladtak, *Bököny*, *Geszteréd* és *Téglás* felé, míg végre megtalálták a 42 póré dohányt ponyvába és lepedőbe takarva — a h-hadházi erdőben. Most keresik hozzá a tolvajt. Ha ugyanez uton fogják keresni, akkor a jövő millenniumra meglesz a dohányelem-lítők.

x Felhívjuk az olvasó közönség szíves figyelmét a Grünfeld Adolf férfi szatóczeg mai számunkban foglalt hirdetésére.

x Ügyvédi, bírósági és végrehajtói nyomtatványok. u. m.:

Rendes értesítvény,
Értesítvény hasznabérletről,
Kielegitési biztosítási jkönyv,
Kézbcsütési iv,
Felhivas (tulajdoni igény érvényesítés),
Árverési hirdetmény,
Végrehajtási jegyzőkönyv,
Rendelvény,
Árverési jegyzőkönyv

100 egész ivenként 80 krért folyton kapható **Hoffmann és Tarsa** könyvnyomdájában, a főpostával szemben.

Színház.

Nemzeti színház *Csillag* Terézt, a nemzeti színház művésznőjét súlyos csapás érte; testvére ma délben hosszas szenvedés után elhunyt. Ez okból a mára hirdetett: »Kis szórakozó« elmaradt s helyette a »*Pont Biquet*« család kerül színpadra. — *Jászai Mari* sem játszhatik meg e héten s ezért a halottak napjára kitűzött »*Iskarioth*« helyett »*Rafaelt*« adják.

Mascagni Budapesten. A Parasztszövetület századik előadását holnap a szerzői Mascagni személyesen fogja vezényelni, Mascagni, ki most tér vissza németországi körutjáról, készséggel elfogadta a meghívást s megérkezéséről a következő megleghango táviratban értesítette Káldy igazgatót. »Hétfőn éj-

jel 1 óra 25 perczkor Budapesten leszek. A szíves tiszteletnyilvánítástól meghatottan, teljes szívből köszönetet mondok. Áhítom a pillanatot, mikor végére Budapesten lehessen, hogy hallhassam a magyar zenét, mely mind-ankor álma volt élet-mnek. Mint tudósítók táviratilag jelenti, Mascagni a mondott időben csakugyan Budapestre érkezett. A pályaudvaron Káldy Gyula az operaház igazgató üdvözölte számos tisztelő élén. Mascagni megtartottan válasszolt.

Vereshaju. Kéves színi közönség nézte végig *Lukácsy Sándor* népszínművét. A színészek elég jól játszottak kivéve ifj. *Némethi*, ki gyalázatosan rossz volt, *Goldstein* Számit játsza folyton, s annyire benne volt az izraelita honpolgár szerepében, hogy egyebet sem tud produkálni annál. Igénytelen nevetünk szerint pedig a magyar parasztság nem izraelita! Valósággal botrányos volt ifju *Némethy* tegnapi Némileg kárpótolta bennünket *Pajor Emil* nek kitűző jáéka.

Táviratok.

Kormányválság Franciaországban.

Budapest, okt. 29. (A »Debreczen« eredeti távirata.) Párisban a kamara tegnapi ülésén heves viták után elfogadták azon napirendet, mely felhívja a kormányt arra, hogy a déli vasutnál előfordult veszteségek ügyében kimerítő jelentést terjesztszen elő. *Ribot* miniszterelnök czéltalannak tartja ezt. A szavazásnál azonban a többség elfogadta az indítványt, mire a Ribot-kormány beadta lemondását. *Faure* köztársasági elnök ma tárgyalta az előkelő francia politikussal, de még nem határozott arra nézve, hogy kit bizzon meg az új kormány alakításával.

A bécsi antisemiták.

Budapest okt. 29. (A debreczen eredeti távirata.) A bécsi község tanács rendkívüli izgatott ülésén ma *Lueger* dr. t, az antisemiták vezérét 91. szótöbbséggel a liberálisok szavazataival szemben Bécs város, főpolgármesterevé választották. Negyvennégy darab szavazó lap üresen maradt *Grübel* udvari tanácsos, az eöbbeni főpolgármester nem jött el a szavazásra. *Lueger* dr. elfogadta a választást, melyet a kormány is meg fog erősíteni.

Sertésszállítás Kőbányára.

Budapest, okt. 29. (A »Debreczen« eredeti távirata.) *Festetich* Andor gróf, földmívelésügyi miniszter ismét megengedte, hogy azon vidékről, hol még nem dühöng a sertésvész, ismét szállit-hassanak sertéseket Budapestre, de egy napi ott tartózkodás után el kell onnan szállítani, három nap után pedig leöni.

Irodalom és művészet.

A Vasárnapi Ujság október 27-iki száma 28 néppel s a következő tartalommal jelent meg: »A zagrabi királylátogatás.« (Képekkel *Jantyk Mátyás* rajza és pillanatnyi fényképek után.) — Költemények: »A mercei kakuk.« *Fejes Istvántól* és »A. H. Aputin verseiből«, oroszból fordította *Beszkid István*. Regénytár: »*Bácsy Jakab*« *Regényes történet* a XVI. századbeli hajduvilághól. *Irta Deli* (Tury Gyula rajzaival.) — »A pusztaság.« *Kaukasi regény*. *Irta Gnyevics P.* oroszból fordí-

totta Ambrozovics Dezső. •Mayer kisasszony. Rajz. Irta Zöldi Márton. — •A bugaczi igazságok. Kada Elektől — •Bugacz igazsága. Herman Ottótól. •A mi fecskéink. Vidonyi Józseftől. •Az új igazságügyi palota mennyezeti képe. (Lotz Károly falfestményével) •A király a cuzzozzai sátor előtt. Bánffy-Hunyadon. (Képpel Futtaky Gyula pillanatnyi fényképe után.) •Az örmény zavarások. (Képekkel.) •Ismirlian Máté, konstantinápolyi örmény patriarkha. (Arcképpel.) •Konstantinápolyból. (Kiamil pasa, az új nagyvezér arcképpel és képpel) — •Vz erzsébetvárosi új templom alapkövetétele. (Képpel.) •A Walter Crane-féle kiállítás a Mücsarnokban. (Képekkel.) Prem Józseftől. Irodalom és művészet. Közintézetek és egyetemek, Sakkjáték, Képtanú stb. rendes rovatok. A •Vasárnapi Újság előfizetési ára negyedévre 2 frt, a •Politikai Újdonságokékal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem u. 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a •Képes Néplap, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, felére 1 frt 20 kr.

A zágrábi királynápról igen sikerült képeket hoz az •Ország Világa legutóbbi (43.) száma. Ezeket kivül sikerült felvételeket találunk e számban az új erzsébet város: templom alapkövetétele, szép képsorozatot Muraköz érdekes nepeiről, Frigyes császár emlékszoat, Bezerédi Viktor, Fáy Szeréna stb. arcképeit. A szövegrészt kiváló verses, es prózai dolgozataikkal gazdagították: Varadi Antal Radó Antal, Adorján Sándor, Bedőthy Zsigmond, Tóvölgyi Titusz Szentessy Gyula, Ördögh Gyula, Láng Menyhért, s a mit elő sorban kellett volna említenünk, egy előkelő állású volt negyvennyolczas honvédfőtiszt, a ki Górgói megsebesüléséről mond el eddig ismeretlen, igen érdekes adatokat.

Törvénytörvények.

Bűnügyi végtárgyalások. Folyó hó 28-tól 31-ig a következő bűnügyekben tartották meg a végárgyalásokat. Október 28-án Dobó Mihály és társai ellen (lopás s orgazdaság) Jenes Sándor ellen, — hatóság elleni erőszak) Váradi Jánosné ellen, — (lopás) okt. 30-án: Fekete Balint és társai ellen — (rablás) Berki László ellen, — Tarkányi Pál és társai ellen, — (lopás) Varga Pál ellen, — (hatóság elleni erőszak.) Juhász Imre ellen, — (vallás s annak szabad gyakorlata elleni vétseg.) 1895 okt. 31-én ítélet hirdetések.

Közgazdaság.

Sertés piac.

Budapest-Kőbánya, 1895. okt. 28.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű Öreg nehéz (páronként —400 kgon felüli súlyban) 54—57—krig. 2. Öreg közép (páronként 300—400 kg súlyban) 54—57 krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320 kgon felüli súlyban) 54—55—krig. 4. Fialat közép páronként 251—320 kgr, súlyban 54—55—krig. 5. Fialat könnyű (páronként 250 klgmig terjedő súlyban) —, ——krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 kgon felüli súlyban) —, —krig. 7. Közép (páronként 220—280 klgm, súlyban) —, —krig. 8. Könnyű (páronként 220 klgmig terjedő súlyban) —, —krig. — III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 200 klgon felüli súlyban) 53—54—krig. 10. Közép (páronként 220—260 kgr. súlyban) 53—54—krig. 11. Könnyű (páronként 220 klgig terjedő súlyban) —, ——krig. Sertés létszám 1895. év okt. hó 22. napján volt készletben 4727 db. 1895. okt. évi hó 23. napján felhajtott — darab. 1895. évi okt. hó 23. napján elszállított 557 db. 1895. évi okt. hó 24. napjára maradt készletbe 4176 db. A hizott sertés üzletirányzata: Változatlan.

Berlini hangok. Bilinszki pénzügyminiszter expozéjának megjegyzésével szemben, hogy az egoizmusa valószínűtlenül teszi a czukorpremiuok kérdésének nemzetközi

rendezését, a •Deutsche Sonntagspost• utal arra, hogy Németország 1891. óta jelentékenyen leszállította azoknak eltörlesztését. Németországnak van legingább jogosultsága követelni, hogy a többi államok kövessék eljárását, mert ellenesetben képtelen volna a czukoradótörvényeket alaposan reformálni és a premiumot felemelését javasolni.

Az oláhországi buza igen nagy mennyiségben kerül a budapesti tőzsdére s ott élénk forgalom tárgyat képezi. A hivatalos jelentések azonban eltitkolják a létrejött kötések. Tegnapelőtt például a hivatalos jelentés csak 1400 mm. oláh buza eladását közölte, holott a valóságban 15—20000 métermázsát vásároltak a malmok 6:20—6:20 frtos áron. Ezenkívül szerb buza is jelentékeny mennyiségben fordul meg piacukon, de a jelentés ereől is csak nagy ritkán vett tudomást, ami nines-n rendjén.

A kompromittáló állami aján-dék. Bekés-Csabárról jelenti levelezőnk, hogy a cziroktermelésnek s ennek folytán a házi iparnak lendületet kívánván adni, olasz czirok-magot boesájtott kedvezményes áron békésmegyei gazdáknak termelésül. A gazdák nagy örömmel karoltak föl az új növény termelését, de e jó szándéka a kormánynak teljesen dugába dől, mert olasz czirok-mag helyett tévedésből takarmány-czirokat szállított s a kik az értékes olasz czirok-termésre számítottak, azokat a földművelésügyi kormány szakértője most világosította föl, hogy a silány takarmány czirok helyett. Csak az a sajnálatos a dologban, hogy a kormány egy második küldeményével az történik, hogy bizalmatlanságból majd senki sem fogja termeltetni.

CSARNOK.

Kölcsey Parainesis a középiskolában.

Irta: dr. Gulyás István. 9.

(Folytatás)

A legáltalánosabban kezd: »szeretnünk kell az emberiséget, ez minden nemes szívnek elengedhetetlen feltétele.«

Az emberiség egy nagy nemzetiség, melynek mi is tagjai vagyunk; az emberek mindnyájan testvéreink s úgy a testvéri szeretet nemes indulatával kell minden egyes ember iránt viseltetnünk; de csakis érzelmeinkkel ölelhetjük át az egész emberiséget, éltünk, munkálkodásunk annak csak egy szűkebb köréért, egy kis részért, a hazáért lehet.

A hazaszeretet magasatos erénye az, melynek irányoznia kell minden tetteinket, melynek utmutatása szerint kell berendeznünk egész életünket.

Ez a gondolat az, mely körül forog a Parainesis egész eszmemenete, azért ennek az igazságtól való meggyőződésünktől függ nagy részben a hozzá fűzött gondolatoknak kellő méltánylása is.

Érzi ezt a fontosságot Kölcsey s kimondott tételének bizonyítására oly meggyőző erővel, annyi tüzzel és lelkesedéssel törekszik; szeretetének, erős hitének közvetlensége, melegsége annyira magával ragad bennünket, hogy hitét, meggyőződését szinte gondolkodás nélkül tesszük magunkévá s az övéhez hasonló lelkesedéssel buzgunk a hazának, a hazaszeretnek azon ideális képéért, melyet élénkbe rajzol.

Bizonyítása a szívet lángra gyújtja, az ésszt lefegyverzi s azért lehetetlen az ellenállás.

Meghatározza, hogy mi a haza.

A haza fogalmában benne van mindaz, a mihez a mult emlékei, a jövő reménye, a kezelet és szeretet, sőt az anyagi érdekek is kötik lelkeinket, szóval; »az emberi szeretet és óhajtas tárgyainak egész összessége.« S ha a haza ennyire elválaszthatlan az egyestől, ha mindaz, a mi szíveinket hangosabb dohogásra indítja, ehez a hazához van kötve, ha a hazának minden öröme a mi örömünk is, annak minden baja a mi bajunk is: egészen ter-

mészetesen következik, hogy már csak a magunk erekeiben is a hazaszeretetet tarjuk legfőbb célunknak.

A Parainesisnek hátralevő része a fentebbiekkel a következő kérdésekben foglalkozik mi az igazi hazaszeret? mely nehézségekkel kell megküzdenünk, hogy annak birtokába juthassunk? milyen eszközök, utak és módok állanak rendelkezésünkre e nehézségek leküzdésében? miben kereshetünk és találhatunk vigasztalást elkerülhetetlen bajainkban?

Ezek a kérdések s a rájuk adott feleletek nem szoros egymásutánban, hanem egymással összefonódva jönnek elő, a mint az író gazdag képzeletében egyik ezme a másikat felidezi. De azért az egyes gondolatok közti szoros kapcsolatot s a főcélra való törekvést még egy darabig tisztán ki lehet venni. Kövessük, a medéig lehet e gondolatmenetet.

A hazaszeretet megszerzése nem olyan könnyű dolog, mint első tekintetre látszik. Mert nem kell azt hinnünk, hogy mindazok, kik »e szent nevet ajkukon hordozzák,« bírják azt a hazaszeretet, mely a rények koszorujában olthatatlan fényrel ragyog s a történet évkönyveiben tisztelő bámulattal említetik.

A hazaszeretet mint minden erény, tettekben nyilatkozik s önfeláldozással jár; »azonban minden áldozat kicsiny azokhoz képest, miket a hazának kívánni joga van.« S mégis »a valóságos hazaszeretet példái oly ritkák.«

Mert a legfőbb ember »parányi birtokában elszigetelve csak önmagát nézi s a legszorosabb, legegységimibb, legszentebb kapcsolatokat nem látja.«

Pedig azt mindenki beismeri, be kell ismernie, hogy a társaságban szűtett ember sem önmagáé, annak követelményei vannak minden egyes emberrel szemben, melyeket saját kára, sokszor nagyon is érzékeny vesztessége nélkül senki sem ignorálhat. »S mi a haza, mint a legszentebb kapcsolatok egybefoglalt emberek társasága? Kinek szívében a haza nem él, az száműzöttnek tekintheti magát mindenhol, lelkeben üresség van, mit semmi tárgy, semmi érzet be nem tölt.«

A hazaszeretet legyen tehát minden művelt embernek főgondja; de az legyen különösen oly haza fiának, melynek, mint a magyar nemzetnek, minden tagja »egyenként és összesen az igazgatásra befolyással bír.« Ez a cél, ennek érdekében kell tenni, cselekedni!

Tenni, cselekedni és sikereket elérni pedig két uton lehet: vagy a szerencse, külső akaratunktól nem függő körülmények kedvezése, — vagy kitartó, nemes törekvés segítségével.

A szerencsére támaszkodni nem tanácsos, adományait »faradatlan szorgalommal magunkévá tenni oly szükség, mi alól nagyra és nemesre törekvő ember magát fel nem oldhatja.«

(Folyt. köv.)

Tőzsde.

Budapesti gabonátőzsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35. p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	—, —, —
Tavaszi buza márcz.—apr.-re	6.87—88.
Őszi rozs	—, —, —
Tavaszi rozs	6.28—29.
Őszi zab	—, —, —
Tavaszi zab	5.94—95.
Új tengeri május—jun.-ra	4.53—55.

Bécsi gabonátőzsde.

— Érkezett d. e. 11 óra 20 p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	—, —, —
Tavaszi » márcz.—apr.-re	7.27—28.
Őszi rozs	—, —, —
Tavaszi rozs	6.69—70.
Őszi zab	—, —, —
Tavaszi zab	6.35—36.
Tengeri máj-jun.-ra	4.90—92.

Debreczeni városi színház.

1895. Szerdán, okt. 30-én:

Idény bérlet. 24. Páros bérlet. 24.

Kisvárosi nagyságok.

Vigjátak 4 felvonásban.

Nyilttér

Dr. Engel Ignácz

orvos, szülész, sebész-tudor és nőgyógyász

Biharvármegye tb. főorvosa

lakik: Miklós-utca 1909. sz. saját házában.

Rendel: d. e. 8-10, d. u. 2-4-ig.

Eladó vagy bérbe kiadó.

Az ondódon (Kádas dűllőben) 2 1/2 nyilas tanyaföld épületekkel, továbbá a rakkert mellett 2 hold kert, fele gyümölcsös, fele luczernás.

Értekezhetni **Nagy-Hatvan-utca 1093/4. sz. házában.**

Eladó ház.

A homok-kertben, a legnépesebb utcában, 191-ik szám alatt levő ház mely áll egy utcai üzlethelyiségből, mely évenként 4-5 ezer frt forgalmat csinál, továbbá négy szoba, pincze, ebédlő és zárt kapuval, az udvar végén kerttel, szőlő és gyümölcsfákkal, jó ivóvízzel, istálló és kocsiszinnel ellátva, **eladó.** — Értekezhetni ugyanott a tulajdonossal.

1449/1895. v. k. szám.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbírósnak 21971/1895. P. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Neidlinger G. cég részére Budaházi Vincze sámsoni lakostól 50 frt — kr tőke, ennek 1894. évi febr. hó 12. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 35 frt 60 kr perköltség erejéig 1895. évi január hó 22-én bíróság lefoglalt és 344 frtra becsült butorok, 2 drab ló és egyebekből álló ingóságok **1895. évi nov. hó 13-án d. e. 9 órakor** kezdetét veendő és Sámsonban alperes lakásán megtartandó nyilvános bírói árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1895. évi okt. hó 27-én.

Sugár Gyula
bírói kiküldött.

Stern József és Testvére

NAGYKERESKEDŐK és GYÁROSOK

DEBRECZEN.

PIACZ 1584. A „BIKA“ SZÁLLODA MELLETT.

KEFE-ÁRUK

háztartási, gazdálkodási és ipari célokra.

ECSETEK, MESZELŐK

SEPRŐK,

ruha-, haj-, fog- és körömkéfék, fésűk, szappanok,

illatszerek, valamint minden e szakmához tartozó bel- és külföldi

toilett cikkek dus raktára.

NORINBERGI ÁRUK

teljes választéka

ajánlják a n. é. közönségnek
dusan felszerelt detail osztályukat
EREDETI GYÁRI ÁRÁKBAN.
(KICSINYBENI ELADÁS)

Női, férfi és gyermek szövött, kötött harisnyák

KEZTYÜK

berlini kendők és alsó ruházatok

NŐI és FÉRFI

fehérműek,

szabókellékek és divatcikkek

mint:

nyakkendők,

ESERNYŐK,

czérnák, pamutok, himzett, szelcsipkék, szalagok és diszek stb.

Férfi-szabó és kész ruha-üzlet.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy

főpiacz, Miklós-utca sarkán, Czégely-házban levő

férfi-szabó és kész ruha-üzletemben

raktáram tulhalmozottsága folytán

férfi téli öltönyök	6 frttól kezdve
fiu » öltönyök	4 » 80 krtól kezdve
gyermek téli öltönyök	2 » 30 » kezdve
férfi rövid téli kabátok	5 » »
gyermek téli köpenyek	3 » »
férfi hosszú téli köpenyek	7 » »
» » » kabát	6 » »
férfi téli nadrágok	2 » »

VALAMINT AZ ÖSSZES RAKTÁRON LEVŐ

férfi-, fiu- és gyermek ruhafélék bámulatos olcsó árban kaphatók.

Mérték utáni megrendeléseket, divatos szabás mellett, jutányos árban, lehető legrövidebb idő alatt elkészítjük.

A n. é. közönség szives partfogását kéri

BERGER HERMAN

férfi-szabó és kész ruha raktára
MIKLÓS-UTCZA SARKÁN.

9906/1895. sz.

Hirdetmény.

A Hortobágy pusztának a Hortobágy folyón túli része 1895. év november 1-től 1896. január végéig juhok legeltetésére téli legelőül kiadatik.

Olyan juh után, mely a f. évben a Hortobágy pusztán legelőadóval volt megróva, a téli legelőbér darabonként 10 kr. an, minden más juh után pedig darabonként 20 kr. ban állapítatik meg.

A legelőbér a városi alapítványi pénztárnál fizetendő le, a honnan nyelendő nyugtára az adószámvevőség hajtó czédulát ad. Hajtó czédula nélkül hajtandó juhok tulajdonosai, valamint azok is, kik a váltott mennyiségnél többet hajtandóknak legeltetésre, a legeltetési szabályrendelet értelmében büntetettek.

Vidékről hajtandó juhok a hortobágyi állatoros által a Mátán megvizsgálandók, addig küllegelőre nem bocsáthatók. Legelőpénz felvételére csakis a városi alapítványi pénztári hivatal van feljogosítva.

Téli legelőre hajtandó minden juh a mátai biztosnál bejelentendő a hajtó czédula felmutatása mellett.

Debreczen, 1895. október 24.

A városi tanács.

Hajdúvármegye és Debreczen sz. kir. város Főispánjától

611/1895.

Pályázati-hirdetmény.

Debreczen szabad királyi város közkórházánál megüresedett sebészeti osztályi kiegészítő orvosi állásra, mely állás évi háromszáz (300) forint fizetéssel, lakással a kórházban, fűtés, világítás és teljes ellátással van összekötve, pályázat hirdetik.

Megjegyeztetik, hogy ezen orvosi állás ideiglenes kinevezés útján fog betöltetni s a kinevezett orvos állása állandósítására igényt nem tarthat.

Felhívtnak az ezen állásra pályázni kívánók, hogy kelőképpen felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám f. évi november hó 15-éig annál inkább benyújtsák, mivel a később érkezett kérvények figyelembe vételét nem fognak.

Debreczen, 1895. október hó 11-én

Gróf Dégenfeld József.**Csődalatti kiárulás!**

A vb. Tannenbaum Dávid csődtömegéhez tartozó összes női divat áruk, különösen pedig: női felöltők, gallérok és karmantyuk november hó 1-től kezdődőleg a nagyvárad-utczai bolthelyiségben (megyeház mellett) redkivül olcsó áron végkiárúsítatnak.

Dr. Hartstein Lajos

tömeggondnok.

HIRKOSZORUK

legolcsóbb gyári áron
beszerezhetők

redkivül nagy választékban

Schwarz M. L.**női és férfi divat**

üzletében,

a főposta mellett.

HIRDETMÉNY.

A „debreczeni ipar és kereskedelmi bank“

közhírré teszi, hogy a nála elhelyezett

és ezután elhelyezendő könyvbetétek után

f. é november hó 1-től

5% betéti kamatot fizet.

A magy. osztálysorsjáték nyereményei minden levonás nélkül fizettetnek ki.

Debreczen, 1895. október hó 26-án tartott üléséből

Az igazgatóság.

Intézetünknel egy gyakornoki állás azonnali betöltéssel és három havi próbaidővel üresedésben van, igénytárlók folyamodványait fentebbi igazgatóságnál beadhatják.

Üzlet megnyitás.

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönség szives tudomására hozni, hogy az 1882. év óta fennálló miskolczi műhelyemben készült

férfi, fiu és gyermek-ruhákból

itt helyben, **Piacz-utczán**, a „Kereskedelmi Akadémiával“ szemben, Tóth Gyula ur házában, egy, a mai kor igényeinek megfelelő fiók-üzletet nyitottam.

Ezuttal bátorkodom a n. é. közönség b. figyelmébe ajánlani, hogy főtörekvésem odairányul, miszerint ugy a **ruhák jó minőségére**, valamint **az árak mérsékelt voltára különös gondot fordítok**, hogy a n. é. közönség szives bizalmát teljesen kiérdemeljem.

Maradok kiváló tisztelettel

Grünfeld Adolf,

szabó.